

Número 4.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any I.

Tots els treballs firmats serán passats per las
armas.

No's retornan els originals per bascas que
inguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos

La correspondencia al Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Número del dia. De franch.
atrassat. Un duro
Aixó es per ara, després veurem

Protestém y protestém ab tota
la forsa de nostres pulmóns, del
horrible, sagnant y repugnant
atentat, de que foren víctimas
pacífichs ciutadans á Barcelona.

Protestém y fem vots pera que
tanta de sanch vessada, caigui
sobre dels que directa é indirecta-
ment son causa d'aquestos in-
fames crims.

Campanya Electoral

¡Ja hi som! El caciquisme mal-
menador dels interessos de nos-
tra comarca, va á rébrer l'últim
cop, el que l'ha d'enfonsar. La
bona gent que per una por infun-
dada, vivia sota'l jou de quatre
vividors, s'ha redressat vigorosa
en defensa de la vida á que te dret
y que li negavan els explotadors
de la seva apatía. Are ja tothom
senyala la seva desfeta: tots els
pobles els hi barran las portas, y
cada moment que'ns acosta al día
de la batalla electoral, ens dona

més seguretat del triomf de nos-
tre candidat, l'elocuent orador y
benemérit patrici D. Bonaventura
M.º Plaja.

El respecte que inspiren las
qualitats del nostre candidat, ha
fet de que tota la gent de sa casa,
tothom que representa una forsa,
ens ajudi en la nostra campanya
salvadora. ¡A fora per sempre mes
els que manifestassejan en nom del
nostre districte, del que sols se'n
recordan quan li venen á captar
vots.

El triomf del Sr. Plaja, repre-
sentará l'enlayrament moral d'a-
quest tros de terra catalana posa-
da fins avuy als peus dels analfa-
bets de levita; representará son
floreixement agrícola, son renaixe-
ment comercial; dará la empenta
que necessita, á la nostra deca-
dent industria; y, sobre tot, tin-
drém al fi, qui en nostre nom fa-
rá sentir la seva veu al Congrés,
anorreant de cop la tradició caci-
quista de portarhi gent que á més
d'estar sempre disposada á fer la
voluntat dels causants de la rui-
na de Catalunya, may han donat
la satisfacció de descloure'ls lla-
vis devant de las opresions del
centralisme.

Be prou que se la veuhen la
desfeta; la veuhen tan potent que
recorren al sistema de voltar p'
els pobles pidolant vots, ab pla-

nos de carreteras á la butxaca;
que fins se parla, cosa que ben
bé podria ser, de la retirada d'en
Travé, home sense diners, sense
carrera, sense conviccions, sense
simpatias; elegit candidat per la
sola voluntat d'un home. La des-
feta es tant palpable que ja ningú
vol carregar ab la responsabilitat
del fracás; que ni ab l'apoyo ofi-
cial contant, vagan perduts per
aquets mons de Deu com som-
bras fatídicas á qui tothom, tot-
hom, tomba la cara.

La por ja es fora. ¡Avant! ¡Deci-
dits aném á la victoria. En nom
de la moralitat, en nom de la de-
fensa dels nostres interessos aban-
donats en mans ineptes ó forada-
das, hem d'esfonsar; hem de fer
tomballar al caciquisme.

¡Vallesans! ¡Vía fora els lladres
que explotan als pobles de la ter-
ra catalana!

No hi tornaré més....

Vinagre, éter, amoniac,
quelcom energich porteu,
que jo'm moro, jo'm ofego,
avuy vaig á sopá ab Deu.
Mireulos, si en son de pillos,
¡qui ahurá sigut l'atrevit,
nada menos que... un romanso,
per poguer mitá un mosquit.
Un mosquit, que no'ls deixaba
ni un sol moment respirá,
d'una orella al altre anaba

sens deixar may de picá.
 Perdoneu, no vull tornari,
 ja no picaré may mes,
 ni vos tractaré de lladres,
 de pillos, de matutés.
 No diré qui'l cacich sia
 del poble amo absolut,
 que sols valen los empenyos,
 que sa lley es del embut.
 No'm sentireu dir que'l poble
 está mal administrat,
 que ni ha uns cuants que embutxacan
 ab tota tranquil·tat.
 Que los diputats *cuneros*
 sols ne saben dir si y nó,
 que sas promesas se tornan
 com bombollas de sabó.
 No diré que las fortunas
 d'acetat de plom s'han fet;
 perque al anís tiránt aigua
 se tornés blanch com la llet.
 Ni'm cuidaré si á deshora
 fan los burots l'ull molt gròs,
 perque passi á carretadas
 l'esperit de vi ó arrós.
 Callaré com una *sinia*,
 miraré de tornarm' mut,
 ¡me fan tanta pó...!s romansos!
 y enrahonant se soch perdut.
 Perdoneu *dinamiteros*
 si EL MOSQUIT vos ha picat,
 podeu ben creurer qu'ho feya
 perque'l que dich es vritat.
 Pro jo dead'are vos juro
 per la cacich Trinitat,
 no vull ser mosquit que pica,
 vos prometo fer bondat.
 Pro la cabra *tira al monte*
 y si tornés á faltar,
 per Sant Roch jo vos demano
 que'm tornéu á dispensar.
 Perqu'es ma sang molt ardenta,
 y aire pur convé als pulmóns,
 y tinch pó que se m'infectin
 cuan vingan las eleccions.
 Y infectat, en lo desvari
 podria desbaratá,
 y torná á picá ab tal forsa
 que sang faria rajá.
 Aixís es, que jo demano
 per pogué'l promés cumplir,
 que deixeu los vostres cárrechs
 que tant mal los feu servir.
 Sá com llá no més feu faltas
 y cap ne serveix per res,
 lo poble tindrà alegria,
 y jo no os diré res més.

Zzum. Zzum.

D'ECLIPSIS

N'hi han en els sistemas planetaris y n'hi han en els sistemas polítichs, en els engranatges corromputs del abominable caciquisme.

Derrera d'un vidre fumat acabo de veurer aquest de sol y lluna; á no trigar, veuré á través del vidre de l'urna electoral á totas aquestas estrellas de primera magnitud (per sa barra) toparse ab el radiant estel de la moralitat y de l'administració que s'imposa arreu de nostra terra. Jo

veuré caurer com á *bolts* desfets á n'aquets caps de sabó y d'ayguardent, gent sens instrucció ni educació, dugas cosas necessarias en una persona pera posarse á la devantera del règimen intern d'una vila, els veuré eclipsats y podré contemplarlos á ple eclipsi obertament, sense vidres negrosos y podré dirho, perque ho veurá tothom, ja no enlluhernan y com las tacas del astres es veuen eclipsantse, tambe 'ls veurem á n'ells com son, tacats; ab tacas que dibuixan burots sense punxó cegos y muts, caixas municipals anyoradissas de sos cabals, *orellas d'en Jordi* estiradas á despit de tothom per la superba voluntat d'en Badore y la superba poca vergonya de sas comparsas polítichs, els veurem tacats de tot lo que signifiqui immoralitat, farsanteria, injusticia y desgabellament administratiu, tots carcomits.

Y aquell poble que 'ls veneraba ab la religiositat de un adorar al sol, aquell poble ignorant que no veyia en el seu brill els reflexes metàlichs dels interessos robats á n'ell mateix, riurá de goig al trobar la veritat, y recordará aquells seus falsos ídols pera execrarlos y malehirlos.

Y no'n voldrém, no, de vidres pera guaytarlos eclipsats, no'n voldrá'l poble d'obstacles á sa vista, de fit els mirarém als que durant 30 anys han cursat l'espai de la política vilatana, de fit, que sas tacas serán molt mes visibles, que las veurá tothom, fins els que confonen la serietat de las personas ab la honradesa, l'ésser farreny, adust y midat en paraulas (pot ser per falta d'intel·ligencia) ab la decencia, el bon cor, la noblesa.

Será l'eclipsi de l'ensorrament, may més tornarán á ésser centre de cap sistema, aquestos *llantias* sense sentit comú, may més á son entorn veurém *lluhernas*, que 'ls pobles del Vallés quedarán deslligats dels *estelets* qui prenian claror dels *nostres astres*.

Y eclipsats, sabrán fer com la lluna á caball de las boiras; farán la ganyota d'adeu als cordons de una vara y llur sentiment serà la nostra alegria que lo que en ells es mort en nosaltres es vida.

Y mentres persisteixi l'odiós impost de comsums, els ensenyarem á passar per la colecta al igual que 'ls pobres infelissos á qui are ells obligan y á n'els burots no'ls coneixerán mes que pera malehirlos y els caballs y matxos de sos carros s'acostumarán á aturarse al entrar en la vila. Y per fi com que no tenen sentiments y la educació els manca, es veurán arreconats de la vida de las personas bonas y ilustradas, que allí hont hi haigi puresa y un ideal, no pot entrarhi un cacich; la bestia mes repugnant y asquerosa, el ser mes depravat y salvatge, amo incondicional y absolut de vidas y honras com ho son els cacichs que tots concixem per la rahó social Pep, Quel, Badó y Comp.^a.

L'ALTRE

Picadas

Mireu el Sr. Travé, y que filantròpich que resultaba assentat en un palco de la Unió Lliberal el dia del ball de rams cridant á boca-badada «cent pesetas»; que filantròpich y que ridicol quant després d'haver fet dir per tots els seus gossets y *conpinches* que del ram ell n'estava disposat á donar encare que fossin 200 duros, va callar com un diputat mut en una sessió de diputació, quant un tranquil va oferirne 105, deixant que's dongués el ram á n'aquesta última cantitat.

Que filantròpich hem dit, que ridicol y per fi de festa que burro, de no veurer que alló era una prova que 's feya á n'a la seva llengua y á la dels seus *aixerits* companys.

¡Per 5 pessetas! fer un *feyo* de tal naturalesa, pobre Sr., sort que despres el de las 105, que era una persona de forses sentiments, creyent que tal Sr. s'anaygaria si no podia tenir el ram, va repensarse y va retirar l'aposta.

¡Quina rifada senyor dels 200 duros! ¡quina rifada per 5 pessetas!

Hi ha rifas de pollastres,
 de cunills, perdius, caballs,
 rifan paños tots els sastres,
 y es rifan rams en els balls,
 es rifan mitjas, sabatas,
ay billetes Navidad
 mes jo coneix uns patatas
 que 's rifan á un diputat.

Un subjecte necessitava una cosa dels cacichs y 'l feyan passar ab rahons, un dia cansat d'esperar va dir quatre paraulas á l'orella d'un dels del *trust* y va ser complascut desseguida, ens consta que no li va oferir caramel·los.

¡Y diuen que son tant valents! tant sols ho es de nom, un de la plassa de las Ollas.

Passant per la carretera
 vaig veure abocá'l café
 y sabeu que van sortirne'l
 papeletas d'en Travé.^a

«Teteti... tetitete, tit. Tetitiii, tit.

VANDO: Jo en Jayme I de las patatas y último de la colla dels del carter II.

Ordeño y mando: que de así á endevant se pro·ibe ameterse en propiedad agüena y en camisas de onse barras como que tanvien se priva de faltar al 7 mandamiento de la lei de Dios que dise así como rije: NO ROBAR.

El que no cumpliera migo mandato se le engarjolerá y se'l tendrá 25 años ancerado á pa y aygua como aquella *mala madre*.

Jo, el baile (¡que baile!)

Aixó es un pregó que varem tenir ocasió de sentir; d'are en avant no's permet robar.... y avans donchs?

Si veyeu cert carro al vespre que passa p'el Llodoné no digueu una paraula podria se un matuté.

Hi há alguns mal intencionats qu'es-campan per tot arreu que'l candidat Travé may voldria ni podria procurar pe'l bé del districte, atrafegat com está fent de *Sinia* en el café del Liceo.

A n'aquets maliciosos se'ls ha de contestar que si's fés el miracle de sortir diputat, el candidat a *l'aygua* procuraria per tots els medic la *regeneració* de la seva patria.

Es diu que aviat sortirà un'auca de rodolins ab ninots adequats a las *circunstancias* y *demás enseres*, explicant la vida y miracles d'en Travé y en Pep.

Diuen que será *sustanciosa*, (caldo gelatina), repicada, *relegraciosa*, sifon y *demés andares* per l'istil.

Ja'ls avisarem quant haigi de surti.

Ens ha surtit una plaga que entre ella y EL MOSQUIT la Sinia pert los catúfols aixís noy, vesten al llit.

Ens han dit y á titol de rumor ho consignem, que quant haigin passat las elecciones, varis socis de l'Unió Lliberal, pensan demanar una reunió pera donar un vot de censura al seu president, per comprometre, com ho fa, á la societat, fent els honors allá dins, al candidat cunero junt ab els cacichs, ensenyant als ulls de tothom de que qui mana allá dins son élls y sols élls.

Estarem á l'espectativa y en cas de que 's fassi, poden creurer els que'ns donan la noticia, que EL MOSQUIT, sabrá cumplir ab el seu deber, desenmascarant als farsants, sigui qui sigui y d'allá ahont sigui.

Dos y dos son cuatro cuatro y dos son seis estos son los votos que tendrá Travé.

Aixó segons noticias.

Are, farém com els que fan calendaris y direm: *Dios sobre todo*.

Per el be que volem al senyor *Tardanench*, li recomanem, que, quant firmi la nòmina de consums; vigili que no li donguin cap duro sevillano ó del contrari la *Sinia* etc., etc.

S'han perdut moltes pessetas á dintre una Casa grant feulas'hi un nús á la cúa que qui sap hont pararán.

Demá, Diumenge, es el día assenyalat pera donar el *cop de gracia* fatal per *necesidad* als cacichs y demés *congenéreos* ó *assimiliats*.

Feya temps que'l poble roncaba, *sotto voce*, no gosant dir la vritat, pero ha vingut l'*empenta devastadora*, y sols s'espera ab *ansia loca* l'hora de poder fruir las delicias d'un nou estat de cosas que regeneri y purifiqui l'aire corromput, que deixan aquesta gent, que sols entenen en chanchullos y *torerías* per l'istil.

¡Gloria al David, que ha mort á n'aquest Goliath espanta-aucells.

De timo electoral califica, y ab rahó, la «Veu de Catalunya», de lo que están fent els Srs. Baté y Lluch, enganyant als pagesos fent veurer que farán la carretera de Parets, Sta. Eulalia, etc.

Pro resulta un timo ab tan mala sombra, que'ls pagesos els hi han vist el llautó, y s'els rifan de mala manera.

¡Quins pagesos mes bons per.... diputats; y quins diputats mes bons per.... pagesos!

Me sembla mal no seria perquè lo poble anés bé, comprá pera certa casa ó be un gat ó un fox-terrier.

La següent *escena* passa en un puesto d'aquestos en que hi ha un lletrero que diu: «Tránsito».

Passa un carro carregat sens dignarse ni *sisquiéra* pararse.

—El de la punxa: ¡Alt!

—El del carro: (ab mals modos, com si fos de la situació) ¿Qué hi ha?

—¿Qué porteu?

—Oli.

—Oli?... queda decomisat.

—¡Cá!

—¿Com cá?

—(Ab *énfasis*). Es qu'es oli lde coco.

—Oli... de coco?... Dispenseu y perdoneu.

Y es treu la gorra depressa, fent un saludo *gagant*, y tot tremolós diu: ¡passa! ¡passa! ¡vives passant!!!... y fuig corrent á senyarse, mentres l'altre fuig cantant.

Ay *mare* del alma mia. Ay que mal que m'he enredat, volia ser *diputado* y'n sortiré *disputat*

Gran baraja de gallos. Aixó es lo que passa entre l'administrador de Sant Roch y'n Badó. ¡Pobres! En Badó feya l'home, *echaba el gallo*, y el Quim si que *tambien le-cha*, y... kikiriki, kikiriki, picada y picada 's van deixar com nous.

De *súbdito*, empipat, el Noy, coje al Badó y á *empujones* y *más idem*, el treu á fora, fentli fer volteretas al senyor máxim, qui, trayent foch pe'ls caixals va tenir que fugir. ¡Pobre home! Are diuen que dilluns

quedarà tot arreglat ó desarreglat, ja que 'n Badó vol despatxar al Noy, y'n Quel y els altres no volen que'l despatxin.

A n'aquí hi aplicarem alló de.... «Quant el pare no te pá»... etc.

Tenim el sentiment, mes que sentiment, profunda pena, ¡ay! de donarlos una noticia ¡mala! ¡horrible! ¡oh dolor!!!

Tenim que donarlos la trista nova de que'l nostre Sabaté de l'escala.... s'ha tornat boig.

Com si diguessim: *A subido al cielo*.

Van comensar las sevas manias, volent ser autor dramátich, una estrella que eclipsés el sol, atres de tanta magnitud, com ho son en Guimerá, Iglesias, etc.

Va fer un drama sentimental y tetrich, volia fer plorar y feya riurer.

(Primer grau.)

Despres va ficarse'l cap que volia ser periodista ab sombra. y ¡pobret! volia fer riurer y feya plorar.

(Segon grau.)

Després ¡oh colmo de la bogeria! volia ser ¡esgarrifinse! volia ser ¡Diputado cunero!!

Perqué deya en la seva *iluminació* que d'aixó qualsevol tonto pot serne.

¡Pobre sabater de l'escala! ¡Tres manias distintas y un sol boig verdader!

Pregueu per ell.

R. I. P.

Correspondencia

P. T. Parets.—¿Ho veu com era una martin-gala, alló de la carretera?

M. B. Granollers.—¿Que potser vol que diguem que no es vritat?

R. R. Mollet.—Quant vingui per cobrar el barato, ensenyeuli el garrot.

J. M. Granollers.—¡Peró si vosté també hi ere!

R. J. Montmeló.—Si home, sí; la tenia en el carrer de Quintana, y d'aixó ve la coneixensa ab en Pep.

Varis socis de La Unió Lliberal.—Com poden veure, els hi publiquem tot lo que'ns diuen referent á lo que fa el president y á lo que pensan fer vostés.

També'ls publiquem lo que'ns en-vían referent á na'n Trevé, per cert que hi trovém sombra; foren bons per mosquitaires.

Referent á lo del Sr. Fontcuberta, hauran de dispensar, perque, com compendran, no es prudent que'ns embruten, dient, que dit senyor, en un dels dias de la festa major, va portar certas donas al palco de la Junta.

Que aixó es indecent, ja ho sabem. Que una persona que aixó fassi no es digne de figurar en cap societat... Tindrán vostés rahó, pero nosaltres no podém dirho.

Vostés creuen que tant sols per delicadesa tindria que dimitir son cárrech y dupten de que ho fassi. També ho duptem nosaltres, pro no ho podem fer publich.

De totas maneras contin ab nostre modest apoyo per la campanya de moralisació que pensen empendrer.

Imp. de E. Garrell.—Granollers.

Secció de Anuncis

Els alcaldes que's trobin débils (que tingan por) per desempenyar son compromís el día 10, que passin per la clínica del

Doctor⁽¹⁾ Pistolas

que se'ls donará una ajuda que durará fins al día 11 y després que s'espavilin.

(1) Usa el títol de Dr. desde que te la medalla dels sabis que's veu que també s'adjudica als ASSES.

POLVOS DE LA MARE CELESTINA PERA RESUCITAR MORTS

Es condició precisa que tingan vot y no tingan vergonya.

Representants exclusius del districte:

Pep, Quel, Badó y C.^{ya}

De gran interés á tots los que pateixen d'insomnis.

Grans Magatsems

— **ELS MES GRANDIOSOS DEL MON**

FÀBRICA DE SÒN DOLÇA

Especialitat en «bacainas á la cadira» y extraordinari assortit de «posicions estranyas», tenim «niots ab galons que fan anar el cap ab gran gronxaments de mandra y badallan ab una torsada de coll tan magistral que son capassos de fer venir són al home mes despert.

RAHÓ: CASTELL-ET Y C.^{YIA}

Gran fábrica de Carreteras

— DE —

BATE, LLUCH, BADÍA Y C.^{ia}

Societat sens comandita y molla barra

S'esplota la credulitat de'ls tontos que encare creuhen ab promesas dels cacichs en vigílies de eleccions.

Se prometen carreteras per centava vegada

Direcció telegráfica: Parets-Llissá-Sta. Eularia.

Urnas Mágicas

PERA LA CONFECCIÓ DE

TUPINADAS INSTANTÁNEAS

Especialitat de la no Rahó social,

PEP, QUEL, BADÓ Y C.^{YIA}

Societat en Comandita.

AVÍS

Hi ha un

SECRETARI AVENTURER

en molt bon estat que's lloga á un preu módich,

ELS PAGESOS PAGAN

te una caiguda d'ulls admirable y una barra encare mes admirable

Informará el Sr. Ferratjes.

¡NETEDAT! ¡HIGIENE!

Exposició permanent d'escombraries

en varis carrers de la Vila.

Nutrida y abundant en els carrerons de sota Sant Roch y devant de la capella de Santa Esperança, corredossos de ca'n Pedrals y altres.

No confonders ni equivocarse l'oló els guiará.